

## FRIHERREBREV FÖR FRIH. ÄTTEN Nr 158 VON ESSEN.

WIJ CARL MED GUDS NÅDE, SWERIGES, GÖTES OCH WENDES KONUNG, STORFÖRSTE TILL FINLAND, HERTIG UTI SKÅNE, ESTLAND, LIFLAND, CARELEN, BREHMEN, VEHRDEN, STETTIN, POMMERN, CASSUBEN OCH WENDEN, FÜRSTE TILL RÜGEN, HERRE ÖFWER INGERMANLAND OCH WISSMAR; SÅ OCK PFALTZ-GREFWE WID RHEIN I BEIJERN, TIL JULICH, CLEVE OCH BERGEN, HERTIG ETC. GIÖRE witterligit, at ehuruwäl det räknas enom till särdeles heder och förmån, at kunna draga sin uprinnelse af sådane Förfäder, hwilka ifrån många Åhr tillbaka äro för deres erwijste dygd och manliga bedriffter genom Öfwerhetens nåd försatte uti heder och Ährestånd; Så är lijkwäl deras fast större, som effter deras Förfäders läfwärde Exempel Sielfwa sökt, slikt deras ärfde heders Stånd, med egen dygd och skickelighet, således at öka och förmehra, at jemwäl de för sina personer särdeles nådetekn af Öfwerheten därför wunnit. Ibland hwilka Wij Oss i nåde påminner Wår Tro Man General Major af Infanteriet och Öfwerste för ett wärfwat Regemente til Foot, Oss Älskelig Ädel och wälbördig HANS HINDRICH VON ESSEN, efter som han af medfödd god böijelse och lust at tråda på dygdenes väg, har till den ändan strax i des ungdom börjat anlägga all flit och möda därpå, huru han måtte inhämta sådane wettenskaper och läflige öfningar, som honom med tiden skulle kunna lända till heder, nytta och befordran, och när han uti ett sådant berömmeligit upsåt stadd, hade anwändt några Åhrs tid där till fattade han sedan den tanken at genom utrijkes resor och vidare ärfarenhet än mera söka at förbättra och förkofra det, hwar till han redan god grund lagt hade, hwilka sedan han med särdeles frucht hade fulländat, fant han omsider lust, at genom wärjan och mandom winna sin befordran i världen, hwarföre trädde han Åhr 1690 uti Saxisk krigstienst, och blev strax til Fändrik befordrad, ifrån hwilken Beställning han sedan in till 1700 tient sig up till Capitain, och under samma tid biwistat Campagnerna uti Brabant, hwarwid han undfådt åtskillige blessurer, hafwande sedermera antagit sinienst hos Chur Pfaltz, hwarest han Åhr 1701 till Major blifwit

antagen, och strax där på warit uti actionen wid Speijer, då han ånyo blefwit illa blesserad och tillijka fången, under hwilket fångenskap, dock Churfursten af Pfaltz, honom, i anseende till des skickelighet, så wäl som ärtedde prof af hurtighet och frijmodighet, i så måtto har i hugkommit, att han tillsändt honom ett Öfwerst Lieutenants Patent; när han sedan därifrån kommit på frija fötter igen, har han intet långt där effter biwistat bataillen wid Thurin hwarest han åter hafft den olyckan att blifwa blesserad och tillfånga tagen, men wardt icke des mindre, äfwenledes under detta Fångenskap Åhr 1706 hugnad med ett Öfwerste Patent af förberörde Churfurste. Effter detta Fångenskapets tillända bringande, har han under hela Kriget uti Italien med särdeles beröm giort tienst som Öfwerste, och sedan det wardt slutat, blifwit År 1708 commenderat till Spanien, där han biwistat alla förefallne belägringar och actioner in tilldes att den nu för tiden regerande Keijsaren gick utur Spanien till Tyskland, då han tagit sin dimission, och begaf sig Åhr 1715 till Oss uti Strahlsund, hwarest han som volontair samma Stads Belägring utstådt. Åhr 1716 kallade Wij honom hijt öfwer till Sverige, då Wij i anseende till des bekanta ärfarenhet och mogna kundskap i Krisgwäsendet icke allenast funnit skiäligt, at förordna honom till Öfwerste uti Wår tienst, utan ock strax där på, till General Major af Infanteriet, hwilken Beställning han ännu till Wårt nådige nöije förträder, och på det han än ytterligare må röna den nådiga åtanka Wij hafwe för dess person och berömvärde förtienster; Ty wele Wij, till ett besynnerligit tekn där af, uphöija honom til FRIJHERLIGIT STÅND OCH WÄRDE, Giörom och det i så måtto, at Wij af Kongl. makt och myndighet, härmedelst och i krafft af detta Wårt öppna Bref gifwe och skänke honom General Majoren HANS HINDRICH VON ESSEN FRIJHERRE STÅND OCH WÄRDIGHET, tillläggandes honom till en förbättring af des förra Adeliga Wapn. EN SKIÖLD FÖRDELT I FYRA FÄLT, OCH MITT UTI DEN SAMMA DESS FÖRRA ADELIGE STAMWAPN, SOM ÄR EN BLÅ SKIÖLD, HWARUTI STÅR EN UGGLA AF NATURLIG FÄRG PÅ EN OMKULLAGDER STUBBE AF GULL; MEN AF SIELFWA FRIJHERRLIGE WAPNET ÄR DET FÖRSTA FÄLTET BLÅTT, I HWILKET WIJSAR SIG EN GYLLENDE MOLETT UNDER EN CHEF AF GULL, DET ANDRA FÄLTET ÄR GENOM ETT TAILLE STRECK

FÖRDELT I TWÅ DELAR, WARANDES DEN ÖFRE DELEN AF SILFWER, OCH DEN NEDRE RÖD, ÖFWER BÄGGE DELARNE STRÄCKER SIG ETT LEIJON, SOM SKIFTAR SIG EMOT METALLEN OCH FÄRGEN; DET TREDJE FÄLTET ÄR UTI ALT LIJKT MED DET ANDRA SÅ OCH DET FIERDE MED DET FÖRSTA; ÄFWAN PÅ SKIÖLDEN STÅ TWÄNNE ÖPNE TORNERHIELMAR MED EN FRIJHERRLIH CRONA EMELLAN OCH EN PÅ HWARDERA HIELMEN. PÅ DEN HÖGRA HIELM-CRONAN STÅR EN ÄFWEN SLIJK UGGLA SOM I SIELFWA SKIÖLDEN, EMELLAN EN RÖD OCH EN BLÅ UTSLAGEN WINGE, OCH PÅ DEN WÄNSTRA HIELM-CRONAN STÅR EN RÖD BORG EMELLAN TWÄNNE FAHNOR, HVAR AF DEN HÖGRA ÄR AF GULL OCH DEN WÄNSTRA BLÅ; LÖFWÄRCKET ÄR AF GULL, SILFWER, BLÅTT OCH RÖDT, aldeles som DETTA WAPN med des egentelige färgor här hos på andra sidan afmålats finnes. Hwilket Wapn han i alla tillfällen, möten, och samqwämen och handlingar skall och må föra och bruka effter sin nödtorfft willia och behag, och där hos till ewärdelige tijder niuta och behålla alla de Förmåner, Frij- och Rättigheter, som andra Frijherrar uti Wårt Rijke gifne och förunte äro; dock så wijda slije Förmåner och Rättigheter intet röra den Konungsliga Rätten, förminska Wåre Ingiälder eller löpa emot Kongl. Stadgar och Förordningar, samt Rijksdags Besluter; Ty i sådant fall böra de intet giälla, hwarken för de Frijherrar, som af forna Sweriges Konungar äro gjorde, eller af Oss nu för tijden eller hädaneffter göras kunna. Och som Sweriges Lag intet tillåter, och Riksens tillstånd ej heller tåhl någon ewärdelig gåfwa och abalienation af Wåre och Cronans Gods till Frijherrskap; Ty efterlåtes Honom och hans äkta lifsarfwingar at kalla och skrifwa sig Frijherrar till des egit Adelige och Arfwelige Gods.

Wij begiäre fördenskull af alla MACKTER, KEIJSARE, KONUNGAR, FURSTAR, FRIJE HERRSKAPER och alle andre effter whars och ens höghet, Stånd och wärde, flijt-, wän- och gunsteligen; Så och biude och befalle alle i gemen, samt hwar och en i synnerhet, som Oss med lydno och hörsamhet äro förbundne, och för Wår skull wele och skole göra och låta, att de ärkiänne merbemälte GENERAL MAJOR HANS HINDRICH VON ESSEN, samt des äkta Bröstarfwingar för rätta Frijherrar, bewijsandes dem den heder och respect, som det STÅNDET tillbör. Till yttermera wisso, hafwe Wij detta med egen hand un-

derskrifwit och med Wårt Kongl. Stora Sigills witterlige härunder hängande bekräfta lätit. GIFWIT UTI LUND I SKÅNE DEN ADERTONDE DAGEN UTI DECEMBRIS MÅNAD, ÅHR EFFTER CHRISTI BÖRD, ETT TUSEND, SJU HUNDRADE OCH SIUTTON.

SÅSOM HÖGTSAL. HANS KONGL. MAIJ:T WÅR HÖGTÄHRADE HERR BRODER sub dato Lund den 18. Decemb. 1717 således som uti föregående Diplomate är förmält, har för godt funnit att benåda Wår Tro Man och General Major, Oss älskelig, wälborne BARON HANS HINDRICH VON ESSEN med FRIJHERRE STÅND OCH WÄRDIGHET, men bemälte Diploma för Hans Kongl. Maij:ts högstbeklagelige dödsfalls skull ej är kommit at utfärdas och underskrifwas; Altså hafwe Wij nu mera, sedan Wij anträdt Riksens styrelse och Regering, det samma med Wår egen hands underskrift och med Wårt Store Kongl. Sigills witterlige härunder hängande i nåder welat fullborda och stadfästa. GIFWIT PÅ WÅRT KONGL. PALAIS I STOCKHOLM DEN TIUGU TREDIE DAGEN I MARTII MÅNAD ÅHR EFFTER CHRISTI BÖRD ETT TUSEND SIU HUNDRADE OCH PÅ DET NITTONDE.

ULRICA ELEONORA.

C. Feif.